

Pica-viesti

4 • 2015
46. VUOSIKERTA

Tunnelmaa Maisansalon Venetsialaisissa

Karavaanarin oma lehti Pirkanmaalla

PICA-VIESTI 46. vuosikerta

Päätoimittaja

Jouko Kinnunen
Rongankatu 4 D 96
33100 Tampere
puh. 0500 737 911

Caravan-lehden yhdyshenkilö

Heikki Helenius
puh. 0500 625 100

Ilmoitukset

Arto Isoaho
puh. 0500 625 416, (03) 212 1752

Sivunvalmistus:

Ideatutka Oy/Jouko Kinnunen
Puh. 0500 737 911

Ilmoitukset ja juttumateriaalit:

Sähköisesti: jouko.kinnunen@ideatutka.com

Muut aineistot: Jouko Kinnunen,
Rongankatu 4 D 96, 33100 Tampere

Tiedotustoimikunta:

Helenius Leena ja Heikki
Isoaho Airi ja Arto
Keskinen Anna-Liisa ja Erkki
Kinnunen Kaarina ja Jouko (pj.)
Sukanen Riitta ja Raine
Sukanen Satu ja Rami

Julkaisija:

SF-Caravan Pirkanmaa r.y.
Isolammenkatu 2, 33710 Tampere

Painopaikka:

Offset Ulonen Oy

Painosmäärä: 4 300 kpl

Pica-viestin ilmestymis- ja aineistopäivät 2015:

N:o 1 ilm. to 5.2. aineisto pe 9.1.
N:o 2 ilm. to 26.03. aineisto pe 27.2.
N:o 3 ilm. to 28.05. aineisto ke 30.4.
N:o 4 ilm. to 24.09. aineisto pe 28.8.
N:o 5 ilm. to 19.11. aineisto pe 23.10.

Lehti luettavissa myös netissä:
www.sfcpirkanmaa.fi->yleistä->Pica-viesti

www-sivut (www.sfcpirkanmaa.fi):

Lisäykset ja muutokset nettiin osoitteella:
rami.sukanen@gmail.com

PICA-VIESTIN KOOT JA ILMOITUSHINNAT 2015:

	ALV 0 %
1/8 sivua 90 x 65 mm	185,00 e
1/4 sivua 90 x 135 mm	320,00 e
1/2 sivua 210 x 147 mm tai 105 x 297 mm	550,00 e
- marginaalit huomioiden 185 x 135 mm	
- pystymallissa 90 x 275 mm	
1/1 sivua 210 x 297 mm	850,00 e
- marginaalit huomioiden 185 x 275 mm	
2/1 sivua (aukeama)	1 270,00 e
Kuvat ilmoituksissa 300 dpi CMYK	

JÄSENMAKSUT 2015

- Liiton jäsenmaksu	
SF-Caravan ry	27,00 e
- Yhdistyksen jäsenmaksu	
SF-Caravan Pirkanmaa ry	25,00 e
JÄSENMAKSU YHTEENSÄ	52,00 e
(Liittymisvuosimaksu 44,00 E)	
Lisäksi mahdollisia:	
Perheenjäsenen jäsenmaksu	19,50 e
(- sis. liittomaksun 13,00 e)	
- antaa äänioikeuden	
Ulkojäsenen jäsenmaksu	17 e
(muualla asuva liittoon kuuluva)	
Nuorisojäsen	8 e

MAISANSALON JA VANKKURIMÄNNIKÖN HINNASTO 1.1.2015 ALKAEN:

	Jäsenhinta e	Ei-jäseniltä e
Aluemaksu 1.10.-30.4. (ei sis. sähköä)	17 e/vrk	34 e/vrk
Aluemaksu 1.5.-30.9. (sis. valosähkön)	19 e/vrk	38 e/vrk
12 kk kausikortti	540 e	.
(sisältää treffit)		
6 kk kausikortti	400 e	-
(ei sisällä treffejä)		
3 kk kausikortti	330 e	-
1 kk kausikortti	240 e	-
Seisontamaksu		
- Ei asutuilta vrk	2 e/vrk	-
Kausisäilytys erillisellä alueella max 6 kk	100 e	
ja 1.5. asti toimikunnan osoittamalla alueella	0,27 e/kWh	0,37 e/kWh
Mittarisähkö kWh/mittari	-min. 2 e	-min. 4 e
	ei tarjolla	ei tarjolla
Lämmitys sähkö 1.10.-30.4.		
Valosähkö/vrk 1.5.-30.9.	kuuluu aluemaksuun	
Valosähkö/vrk 1.10.-30.4.	5 e/vrk	10 e/vrk
Perhesauna	15 e/tunti	30 e/tunti
Kaasu 11 kg.	22 e	32 e
Kaasu 5 kg	16 e	26 e

Mm. orkesteri-iltoina erillinen ohjelmamaksu.

Tarkemmin tapahtumakalenterissa ja leirintäalueiden toimistojen ilmoitustauluilla.

MUUTTUIKO OSOITE?

Ilmoita muuttuneet
osoitetietosi tällä
lomakkeella
SF-Caravan ry:n
toimistoon.
Tieto välittyy samalla
jäsentiedotuksen,
Caravan-lehden sekä
Pica-Viestin osalta
kuntoon.

**Voit tehdä muutoksen
myös netissä http://
www.karavaanarit.fi/
jasennyys/
muuta-tietojasi/**

OSOITTEENMUUTOS

Jäsennumero: _____

Nimi: _____

Vanha katuosoite: _____

Vanha postin:o ja -toimipaikka: _____

Uusi osoite _____ .20 ____ alkaen:

Katuosoite: _____

Postin:o ja -toimipaikka _____

Päiväys ja allekirjoitus: _____

Virheellisen postiosoitteen käyttö aiheuttaa
lähetyksen viivästymisen.

2

1,00 e (2.lk)
postimerkki

SF-Caravan ry
Viipurintie 58

13210 HÄMEENLINNA

tai puhelimitse
(03) 615 3133

Syksyn kauneutta

Keväällä odotimme kesän saapumista ja karavaanariystävien tapaamista reissuissa sekä kaunista kesäsäätä. Kesäsäätä odotamme yhä, mutta reissaamista ja ystävien tapaamisista on ollut koko kesän ajan. Kesä on taas kerran mennyt nopeasti ohi ja pitää jo miettiä talviteltan laittoa sekä varautua muutenkin pimeneviin ja kylmeneviin ilmoihiin, vaikka eivät ne ilmat niin lämpöisiä ole ollutkaan.

Asiat sujuvat hyvin molemmilla alueilla ja vierailijoita on riittänyt hienosti sekä kausipaikat ovat olleet hyvin suosittuja. Olemme molemmilla alueilla saaneet asioita vietyä hienosti eteenpäin ja toimikunnat ovat olleet aktiivisia sekä osaavia. Nöyrä kiitokseni toimikuntalaisille hienosti hoidetusta työstä ja hyvin menneestä kesästä. Meidän kaikkien pitää muistaa että tätä työtä tehdään vapaaehtoisesti ilman korvausta hyvällä ja suurella sydämellä karavaanarihengellä.

Maisansalossa tapahtuu

Toiset eli nyt jo perinteiset Venetsialaiset elokuun lopussa olivat suuri menestys ja 'pitkässä pöydässä' oli rannassa yli kolmesataa ruokailijaa retkeilemässä. Alue oli ihan oikeasti täynnä ja väkeä riitti.

Vankkurimännikössä heitettiin tikkaa

Perinteiset tikkakisat ja musiikkitreffit olivat menestys tänä vuonna Tikkakisojen osallistujamäärä on taas kasvussa ja musiikkitreffeille on aina tulijoita sekä alue on täynnä. Myös vaunuyhdistelmällä peruuttamalla kisaavat eli Caramba-osakilpailu oli jälleen Männikössä ja todennäköisesti osakilpailu järjestetään meillä taas ensikin vuonna.

Hämyjen karaokefinaali Vuorenmäessä

Meillä karaoke on erittäin suosittua molemmilla alueilla ja yhdistyksemme edustajat menestyivät loistavasti Hämeen yhteistyöalueen eli Hämyjen välisissä karaokekilpailuissa Lahden yhdistyksen leirintäalueella Vuorenmäessä. Onnittelut

kaikille edustajillemme sekä muillekin osallistujille. Tuloluettelo sivulla 4.

Vuoden 2016 Hämyt karaoke-finaali järjestetään SFC Ydin-Hämeen leirintäalueella Hämeen Helmessä Tervakoskella 20.8.2016. Sinne kaikki kannustamaan ensi vuonna Pirkanmaa voittoon.

Yhdistyksen syyskokous 11.11.2015

Tässä lehdessä on sivulla yhdeksän ilmoitus yhdistyksemme syyskokouksesta keskiviikkona 11.11.2015. Yhdistyksen kokous on korkein yhdistyksen päätöksiä tekevä kokous ja siellä ovat jälleen vuorossa tärkeät henkilövalinnat ja päätökset ensi vuoden suuntalinjoista. Varaathan päivän kalenterista ja suuntana tuolloin yhdistyksen kokous. Tervetuloa osallistumaan.

Renkaat ja vanteet matkailuajoneuvossa

Sadekelillä renkaiden urasyvyys on tärkeä tarkistaa ja ns. formularenkailla ei kannata ajaa jo oman turvallisuuden takia. Samoin varsinkin matkailuajoneuvoissa pitää varmistaa, että renkaiden painoluokitus eli kantavuustunnus kestää ajoneuvon painon lastattuna. Kantavuustunnus on renkaan sivussa kokomerkinnän yhteydessä. Sitä lastia kun kertyy yllättävänkin nopeasti ja vielä tietysti matkustajat huomioden. Myös vaunussa pitää huomioida, että kaikki henkilöauton vanteet ja -renkaat eivät sovi paino-kuormituksen mukaan vaunuun, vaikka vanteen pulittijako sosisikin.

Kevyen henkilöauton vanne on suunniteltu kestävänsä auton painon neljälle pyörälle jaettuna ja vaunun, joka on painavampi kuin henkilöauto, paino jakautuu yksiakselisessa vaunussa kahdelle pyörälle, ei neljälle. Jos vaunun oikea paino on esimerkiksi 1600 kg, pitää renkaan ja vanteen yksiakselisessa vaunussa kestää vähintään 800 kg.

Karavaanariterveisin
Harri

Urasyvyys Ajoneuvon	Uusi kesärenka 8 mm	Turvavanteen 4 mm	Loppuunajettu 1,6 mm
5 km/h	100 %	100 %	100 %
75 km/h	74 %	58 %	16 %
125 km/h	47 %	11 %	6 %

Renkaan kesäurastusta tähän kolmeen millin vesipaikkaan ei ajoneuvon alla ja urasyvyydellä.

Renkaan kosketuspinta märällä

Ei käyttökelpoiset renkaat

Harri Järveläinen

2015 Tapahtumakalenteri

M = Maisansalo V = Vankkurimännikkö

SYYSKUU

25.-27.9. Lattarit & Texas Holdém M*)
orkesteri Jupo's Group
pe 25.9.

26.9. Syyssiivoustalkoot V

LOKAKUU

3.10. Syystalkoot M

9.-11.10 Kaamosjuhla ja V*)
Naamiaiset, la orkesterina
Herrakerho

30.10.-1.11. Valojuhlat, naamiaiset,
pe Janne Tulkki
+orkesteri 30.10. M*)

MARRASKUU

8.11. Isänpäivä & Miestenpäivä M
kakkukahvit la 7.11.

8.11. Isänpäivä V

JOULUKUU

4.-6.12. Puurojuhla V*)

4.-6.12. Puurojuhla, orkesteri pe 4.12. M*)

31.12.-1.1.2016 Uusi vuosi V*)

Hämyjen karaokefinaalin tulokset 22.8.2015

Yhdistyksemme voitti 3 sarjaa/
kiertopalkintoa.

Lapset:

1. Miisa Vehviläinen SFC Pirkanmaa
2. Meimi Rantala, SFC Forssan Seutu
3. Eevi Haara-Hiltunen

Nuoret:

1. Janette Siniranta, SFC Pirkanmaa

Naiset:

1. Mervi Niinijärvi, SFC Pirkanmaa
2. Janina Koskinen, SFC Pirkanmaa
3. Liisa Moisio, SFC Forssan Seutu

Miehet:

1. Jouni Friman, SFC Ydin-Häme
2. Tero Lopenen, SFC Pirkanmaa
3. Tomi Juntunen, SFC Kanta-Häme

Onnittelemme voittajia. Hyvä
Pirkanmaa!

Pica- kokki

SYKSYN ALKUA KAIKILLE KARAVANAREILLE!

Muutama syksyyn sopiva vinkki:

KURPITSAVUOKA (4 hlö)

- 1 l kurpitsakuutioita
- 4 dl keitinlientä
- 4 rkl vehnäjauhoja
- 1 dl kermaa
- 3 munaa
- 200 g emmentaljuustoa
- 100 g sinihomejuustoa

Keitä kurpitsakuutiota pehmeiksi. Ota talteen 4 dl keitinlientä ja soseuta kurpitsa liemeen. Lisää vehnäjauhot soseeseen ja keitä muhennosta 10 minuuttia. Sekoita kerma, munat ja juusto raastettuna sekä sinihomejuusto murennettuna ja sekoita massa kurpitsamuhennokseen. Tarkista suolan määrä. Kumoa seos uunivuokaan ja paista 225-asteisessa uunissa noin 45 minuuttia.

SIENIÄ FOLIOSSA OLIIVIÖLJYN JA VALKOSIPULIN KERA (4 hlö)

- 200 g siitake- tai muita sieniä
- 1 rkl oliiviöljyä
- suolaa
- pippuria
- 2 valkosipulin kynttä

Pilko sienet isoiksi paloiksi, laita ne folioarkille ja lisää oliiviöljyä, mausta suolalla ja pippurilla ja purista joukkoon valkosipuli. Sulje paketti. Hauduta grillissä noin 10 minuuttia.

HEDELMIÄ FOLIOSSA (4hlö)

- 2 kiiviä
- 2 banaanit
- 2 omenaa
- 100 g rouhittua pähkinää
- 100 g raastettua suklata
- 2 rkl voita
- (4 cl likööriä, esim. mantelilikööriä)
- 4 kpl folioarkkia

Kuori viipaloit kiivit ja banaanit. Poista siemenkodat omenoista ja leikkaa lohkoiksi. Laita hedelmäpalat folioarkeille, lisää päälle nokare voita ja tilkka likööriä. Sulje paketti ja laita grilliin noin 10 minuutiksi. Ennen tarjoilua ripottele päälle pähkinät ja suklaat.

Syksyn ruskaa odotellen...

Pertti Antila
SFC 21772

Ensimmäisenä Suomessa: Luowia Oy:n jätteenkeräysastiat Vankkurimännikkössä

Kuten leirintäalueilla hyvin tiedetään, tapahtuminen yhteydessä jätteenkeräyspisteet jäävät usein liian pieniksi. Täysien astioiden tyhjennystä joudutaan mahdollisesti odottamaan pitkäänkin, mikä taas vaikuttaa suuresti alueen siisteyteen ja viihtyvyyteen. Pahimmillaan joudutaan tekemään nopeita tilapäisratkaisuja jotka tunnetusti tulevat kalliiksi.

Näin on ollut myös Vankkurimännikkössä Virroilla. Matkailijoiden määrät ovat kasvaneet, samaten tapahtumien määrät, luonnollisesti aiheuttaen jätemäärien lisääntymistä. Viime vuosina, lajittelun lisäksi, alueen jättepisteitä on parannettu kahdella kiinteästi maahan kaivetulla syväkeräysastialla. Tänä vuonna nämä eivät enää riittäneet, vaan tarvittiin uusia ratkaisuita.

Apu löytyikin sitten yllättävän läheltä Virroilta, Luowia Oy:n toimitusjohtaja Jukka Blom kuuli ongelmasta ja otti yhteyttä Vankkurimännikköön. Yhdessä alueen isäntien kanssa kartoitettiin tämän hetken tilanne ja löydettiin helposti ratkaisu ongelmaan. Luowia Oy tuoteperheestä Vankkurimännikköön valittiin kaksi kokonaan maanpinnalle asennettavaa 2 500 litran siirrettävää astiaa.

Miksi tähän päädyttiin, toimikuntalainen Jouko Venäläinen kertoo: "Runsaasta Luowian valikoimasta juuri siirrettävä malli on meille nyt paras. Meillä on alueella omaa siirtokalustoa, joten saamme astiat vietyä aina tarvittaville paikoille. Meitä myös miellytti kahden vuoden takuu nostosäkeille ja mahdollisuus astioiden lukitsemiseen hiljaisempaan aikaan. Lisäksi tuote on 100 % suomalaista työtä".

Luowia Oy on toimittanut jätteenkeräysastioita Euroopan markkinoille jo useamman vuoden ajan. Täysin kotimainen tuote halutaan tuoda nyt myös Suomen markkinoille. Toimitusjohtaja Jukka Blom iloitsee alkaneesta yhteistyöstä SFC-Pirkanmaa Vankkurimännikkön kanssa. "Älkää suotta painiskelko jätteenkeräyksen kanssa, vaan ottakaa yhteyttä. Tarjoamme mielellämme juuri teille sopivan ratkaisun kilpailukykyiseen hintaan. Tuotteemme tehokkuus perustuu asennussyvyyden vaihtelevuudessa, ne ovat turvallisia käyttää, tyylikkyyttä unohtamatta", kertoo Jukka Blom.

Lisätietoja www.luowia.fi

ROCK'N ROLL JA LASTENJUHLAT

Kesä aloitettiin Maisansalossa viettämällä Rock'n roll ja lastenjuhla – viikonloppu heti kesäkuun alussa 5-7.6. Perjantaina Maisatuvan täytti **The Äijät**, jotka johdattivat tanssijat menneille vuosikymmenille.

Lauantaina päästiin juhlimaan 2-vuotta täyttäneitä **Nita-nallea**. Jo aamusta alueella viipotti lapsia ja lapsenmielisiä aikuisia, jotka odottivat kovasti päivänsankarin näkemistä. Palokuntakin oli muistanut Nitaa saapumalla paloautolla paikalle. Lapset ja Nita pääsivät tutustumaan palomiesten työhön osallistumalla alkusammutusharjoituksiin ja tutkimalla paloautoa. Iltapäivällä Nita-nalle halusi muistaa paikalle juhlimaan saapuneita lapsia ja järjesti kunnon synttäriluhlat. Tarjolla oli jos jonkinmoista herkkua. Lauantai-iltana Maisatupa täyttyi iloisista lapsista, jotka juhlivat ikiomassa limudiskossa. Välkkyvät diskovalot ja savukone toivat oikean diskon tuntua. Ohjelmassa oli tanssin lisäksi monenlaisia kilpailuja ja tietenkin lapsille oli oma baari, josta sai ostaa limpparia ja ranskalaisia. Kiitos **Sinirannan perheelle** diskon järjestämisestä. Viikonlopun ajan lapsilla oli mahdollista päästä myös kokeilemaan poniratsastusta.

Syntymäpäiväsankari Nita-nalle lasten ympäröimänä

Poniratsastus sai suuren suosion

Limboamista

Paloauton testausta

Liiton toimiston ja Caravan-lehden puhelinnumerot:

TOIMISTO: Viipurintie 58, 13210 Hämeenlinna

Keskus (03) 615 311

Suorat numerot:

(03) 615 3121

Timo Piilonen, toiminnanjohtaja
mobile 050 592 6561

(03) 615 3122

Petriina Punkari-Mäkiäho, johdon
assistentti

(03) 615 3123

Leena Paavola, talouspäällikkö

(03) 615 3124

Jaana Meling, kirjanpitiäjä

(03) 615 3131

Inka Helen, taloushallinn. assistentti

(03) 615 3132

Anne Nieminen, jäsenrekisterinhoitaja

(03) 615 3133

Teemu Tuuri, jäsenrekisterinhoitaja

e-mail etunimi.sukunimi@karavaanarit.fi

jasenrekisteri@karavaanarit.fi

CARAVAN-LEHTI

(03) 615 3140

soi kaikilla

Suorat numerot:

(03) 615 3141

Pekka Heinonen, päätoimittaja

(03) 615 3142

Pirjo Rättyä, toimitussihteeri

(03) 615 3144

Sari Reimi, ilmoituspäällikkö

www.karavaanarit.fi

www.caravan-lehti.fi

Pientä puuhaa lastentapahtumassa

Ilmapalloleikkiä

Sammutuspeitteellä harjoittelua

JUHANNUS

Kesäkuussa juhlittiin myös keskikesän juhlaa. Perinteinen juhannuspolku houkutteli karavaanareita ulkoilemaan kesäisissä maisemissa ja juhannusolympialaiset kisattiin perjantain ja lauantain aikana. Juhannusaattona karavaanareita saapui tanssittamaan **Minna feat Pastori Pohjolainen** ja tietenkin katseltiin upeaa juhannuskokkoa.

PETANKKIKISAT

10.-12.7. kisailtiin petankin herruudesta. Sää oli muutamia sadekuuroja lukuun ottamatta hieno. Voittajiksi selvisivät

1. **Team Peppi** (Outi Järveläinen, Harri Järveläinen, Olli Miettinen)
2. **Kalamiehet** (Markku Pummila, Niilo Virtanen, Risto Rapelo)
3. **Team Taimen** (Timo Vaahto, Reima Pinomäki, Mikko Heinonen)

Olli Miettisen tuuletuksen riemua voittajatiimissä.

Nita-nalle ja palomiehet

Petankkia. Heittovuorossa Markus Palviainen

Petankin voittajat: 1. Team Peppi 2. Kalamiehet 3. Team Taimen

Karaoken mies- ja naisvoittajat

Jälleen upeat Venetsialaiset saunarannassa

KARAOKEKARSINNAT JA ROSVOPAISTI

Perjantai-iltana auringon laskiessa hiljalleen sytytettiin tulet rosvopaistia varten. Tulta pidettiin yllä koko perjantain ja lauantain välisen yön. Väkeä oli paikalle saapunut mukavasti ja rosvopaisti-annokset oli varattu ajoissa. Maisatuvassa oli mahdollista harjoitella illan aikana seuraavan päivän karaokekisoja varten. Lauantai-aamuna aikaisin rosvopaisti pääsi muhimaan ja odottamaan innokkaita syöjiä. Aamupäivällä aloitettiin kisailu karaokesta. Tarjolla oli lasten, nuorten ja aikuisten sarjat. Lasten sarjassa kisaamassa olivat **Miisa Vehviläinen, Eemil Vehviläinen, Jiia Vihervaara ja Sandra Tikka**. Nuorten sarjassa kisasivat **Janette Siniranta ja Iida Hakolahti**. Sekä naisten, että miesten sarjassa kisaajia oli kuusi. Hämyjen karaokefinaaliin Artjärvelle Maisaa edustamaan lähtivät **Miisa Vehviläinen, Janette Siniranta, Janina Koskinen ja Tero Lopenen**. Kylmästä ilmasta huolimatta lauantai-iltana nurmikentälle kokoontui useita retkipöydällisiä viettämään rosvopaisti-ilttaa ja seuraaman paistin kaivamista ylös hiekan alta. Viime vuoden tapaan lihat olivat todella mureita ja maistuvia. Iso kiitos kaikille rosvopaistin tekemisessä mukana olleelle. Toivottavasti perinne saa jatkoa ensi kesänä!!

Rannaltaongintaa

Rosvopaistia illalla odotettavissa

Hämyjen karaokefinaalissa Maisansalon edustajat pärjäsivät hienosti. Miisa Vehviläinen ja Janette Siniranta voittivat kumpikin oman sarjansa ja Janina Koskinen ja Tero Lopenen lauloivat molemmat itsensä hopealle. Onnea kaikille hienoista saavutuksista!

VENETSIALAISET JA RANNALTAONGINTA

Elokuun viimeisenä viikonloppuna Maisansalossa vietettiin lomakauden päättäjäisiä. Perjantaina alueen vieraspaikat alkoivat täyttyä hurjaa vauhtia ja lauantaihin mennessä alueelta ei montaa tyhjää paikkaa löytynyt. Perjantai-iltana karavaanareita tanssittamassa oli **The Flameband**. Taivaalla nähtiin perjantai-iltana myös luonnon oma valoshow, upeat revontulet. Lauantai-aamuna innokkaat kalastajat aloittivat oman urakkansa auringon mukavasti lämmittäessä. Rannalle kerääntyi kalastajien lisäksi mukavasti myös kannustusjoukkoja. Kilpailussa oli nuorille, naisille ja miehille omat sarjansa. Nuorten sarjan voittajiksi selvisivät **Atte Lahtinen (342 g), Antti Hautajärvi (262 g) ja Kalle Rapelo (98**

g). Naisten sarjan voittajiksi selvisivät **Noora Näppilä (670 g), Leena Mäkelä (586 g) ja Tarja Rosvall (174 g)**. Miesten sarjan voittajiksi selvisivät **Timo Selin (854 g), Reima Pinomäki (694 g) ja Matti Hautajärvi (618 g)**. Lauantai-iltana kokoonnuttiin ranta-aunon läheisyyteen viettämään venetsialaisia. Alue oli koristeltu erilaisilla lyhdyillä ja ulkotulilla. Saunan terassilla oli mahdollisuus tanssimiseen musiikin soidessa. Saimme kuulla muutaman kappaleen verran myös haitarilla soitettua elävää musiikkia. Tyhjin mahoin ei karavaanareiden tarvinnut iltaa viettää vaan tarjolla oli maukasta salaattia, patonkia ja makkaraa. Kahvit ja kääretortutkin vielä illan aikana nautittiin. Illan kruunasi vielä upea ilotulitus. Tunnelma oli koko illan hyvä ja alueella raikui nauru. Ensi vuoden venetsialaisia odotellessa!

Loppuvuoden tulevia tapahtumia ovat **Maisan Lattari & Texas Hold'em** viikonloppu 25.-27.9., **Syystalkoot** 3.10., **Valojuhlan ja naamiaisten yhdistelmä**, jossa esiintyjänä on **Janne Tulkki** 30.10.-1.11., **Isänpäivä & Miestenpäivä** 8.11., **Puurojuhla** 4.-6.12. sekä tietenkin juhliitaan **vuoden vaihtumista** joulukuun viimeisenä päivänä.

Venetsialainen iltavalolaistus Maisan laiturilta nähtynä

Matkailuautoilta

Matkailuautoiltojen suosio on taattu. Jälleen paikalle saapui kymmenittäin karavaanareita

Matkailuautoilijat ja vaunuilijat kokoontuivat 3.6.2015. Matkailuautorentingin tiloissa Nokialla.

Ilmat eivät oikein suosineet, mutta siitä huolimatta paikalla oli runsaasti väkeä. Grillimakkarat ja pulla kahvit lämmittivät muuten viileää ilmaa. Voileipiäkin oli tehty ja hyvin näytti maistuvan. Kiitos **Marikalle ja Harrille**.

Ohjelmassa oli myös matkailuautojen ja vaunujen esittelyä ja muutama kävi koe-ajamassakin matkailuautoja. Hyvää ja hiljaista kyytiä oli ollut.

Tällä kertaa olimme saaneet huoltomiehen paikalle ja kovasti näytti töitä olevan, samoin käsisammuttimen tarkastajalla oli paljon asiakkaita. Menipä muutama sammutin kokonaan uusiksi.

Tilaisuudessa keskusteltiin matkailuautoihin tapahtuneista murroista, koska niitä valitettavasti aina joskus tapahtuu. Viimeksi Tallinnan satamassa oli murtauduttu matkailuajoneuvoon rikkomalla sivuikkuna ja näin saatu ovi auki.

Murtohälytymiä on monenlaisia; halvimmillaan niitä saa alle 100 € ja huomattavasti kalliimpiakin löytyy. Nykyisin on saatavana hälytin, joka lähettää kännykkään ilmoituksen, jos autoon on murtauduttu ja voi myös asentaa pienen kameran auton sisälle, joka kuvaa murtoimiehen liikkeitä.

Turvalukoista puhuttiin. Niitäkin on lisääsennettu hidastamaan ja ennaltaehkäisemään murtoja. Samoin integroidun auton etusivun liukuikkuna ja siinä oleva lukituslappi on murren kannalta heikko lenkki. Halpa ratkaisu on laittaa puukeppi liukuikkunan uraan, jolloin ikkuna ei pääse liukumaan, vaikka lukituslappi saisi auki.

Illassa puhuttiin myös Ruotsin ruuhka- ja siltamaksuista, jotka ovat tätä päivää. Jos ajat esim. Tukholman keskustassa, niin kamera kuvaa auton rekisterinumeron ja lasku tulee postissa omistajalle/haltijalle kotiin. Maksun suuruus on 1-2 € ja mm. Motalan siltamaksu 0,55 €. Itse ajoin sen viime talvena ja sain laskun postissa. Jos et

Kahvittelun lomassa saatiin tutustua myös uusiin matkailuajoneuvoihin

maksaa laskua eräpäivään mennessä, niin laskuun lisätään 300 SEK lisää.

Nestekaasupullojen täyttö Euroopassa onnistuu samalla tavalla, kun täytät polttoainetta tankkiin. Adapterisarja pitää olla itsellä. Viime talvena täytin suomalaisen nestekaasupullon (teräs) useita kertoja eri maissa eikä pienintäkään ongelmaa ollut. Täyttö maksaa noin 15 € (Suomessa EI voi itse täyttää nestekaasupulloja).

Myös muita matkakokemuksia kerroiltiin ja annettiin vinkkejä ja käytännön kokemukseen perustuvaa tietoa mm, navigointiohjelmista ja matkaparkeista, jotka ovat lisääntyneet niin Suomessa kuin Euroopassakin. Useimpiin matkaparkkeihin on tullut pieni maksu, johon sisältyy tuore vesi. WC:n voi yleensä aina tyhjentää ilmaiseksi.

Uutta matkaparkeissa on se, että niissä on yhä useammin puomi, joka avautuu vasta, kun on maksettu etukäteen paikkamaksu tai toinen vaihtoehto on, että otetaan puomin vieressä olevalta automaatilta lipuke ja pois lähtiessä maksetaan automaattiin matkaparkkimaksu.

Kartta/navigointiohjelmista yksi paljon käytetty on **Sygie**, joka toimii ilman nettiyhteyttä. Se ladataan netistä ja maksaa vähän alle 40 euroa. Siinä on

ikuiset päivitykset.

Toinen karttaohjelma on **Campercontact**, jossa on paljon leirialueita ja matkaparkkeja kuvin ja ajo-opastein. Itse käytin tätä viime talvena ja kaikissa niissä paikoissa missä kävimme, tiedot pitivät paikkansa. Tämäkin ohjelma pitää ladata netistä ja täysi versio maksaa 5 €. Hintaan sisältyvät myös ikuiset päivitykset.

Kiitos kaikille mukanaolijoille sekä Matkailuautorentingin henkilökunnalle hyvistä järjestelyistä.

Matkailkaa kotimaassa ja ihan missä vaan. Muistakaa, että olemme usein huomion kohteena, missä sitten yön yli yövyimme eli jätetään paikat aina siistiksi.

Matkailuautoterveisin
Väiski Lehtinen

Paikalla päivysti myös sammutinhuolto

KUTSU

SF-Caravan Pirkanmaa ry
SYYSKOKOUS ke 11.11.2015 klo 18.30
Tampereen teknillinen yliopisto, Konetalon sali K1703
Korkeakoulunkatu 10, 33720 Tampere

KOKOUKSESSA KÄSITELLÄÄN:

- yhdistyksen sääntöjen
4 § syyskokoukselle
määräämät asiat

OHJELMA:

klo 17.30 kahvitarjoilu
klo 17.30 jäsenkorttien
tarkastus alkaa
klo 18.30 kokous alkaa

Tervetuloa!

SF-CARAVAN
PIRKANMAA RY
Hallitus

PIRKANMAAN
AUTOTAITO OY

ad - syyshuolto:

alk.
129 €

**Pyydä tarjous,
talvi tulee!**

Webasto
Feel the drive

VREDESTEIN
DESIGNED TO PROTECT YOU

**Kysy hyvä tarjous
talvirenkaista!**

SUZUKI ISUZU VOLVO RENAULT Ssang Yong

MYÖS MUIDEN MERKKIEN HUOLLOT

Mobil 1

AUTOKORJAAMO

**PIRKANMAAN
AUTOTAITO OY**

Lokomonkatu 24, Tampere, p. 010 423 5423 www.pirkanmaanautotaito.fi

Toimittajana Jouko Kinnunen

Tullaan tutuiksi: Tarmo ja Raimo Halminen

Vankkurimännikön musiikkitreffeillä vuosittain ovat tutuksi tulleet eloiset karaoke- ja huuliharpestiveljekset Tarmo "Tare" Halminen, 53 v ja Raimo "Rami" Halminen, 68 v, jota nyt haastattelimme heinä-elokuun vaihteen viikonloppuna Virroilla.

Mitä soittimia soittatte?

Tarmo: Kyllä se huuliharppu on, mutta vähän olen myös haitaria harjoitellut.

Raimo: Huuliharppun olen tuntenut omakseni eli sitä pääasiassa.

Mikä tekee huuliharppusta niin mukavan soittimen?

Tarmo ja Raimo: Huuliharppu on siitä erikoinen soitin, että sitä ei voi soittaa varsinaisesti nuoteista - enemmän on kysymys siitä, että hallitsee soiton päänsä sisällä ja korvakuulolta. Taito kehittyi kokemuksen myötä. Huuliharppuhan taitaa olla useamman lapsen ensimmäinen soitin, jolla voidaan saada alkeet soittamisen maailmaan, mutta huuliharppunsoittajia on kuitenkin musiikkopiireissä harvassa. Huuliharppu on kätevä ja kevyt pitää mukana ja sillä voi soittaa varsin monipuolisesti kaikille tuttuja sävelmiä. Huuliharppusahan on kaksi puolta; toisella puolella duuri ja toisella molli, joten sointuja saadaan joka lähtöön.

Koska aloititte soittamisen?

Tarmo: Noin 10-vuotiaana harrastus alkoi ja jatkui aikuisiässä erilaisissa tilaisuuksissa.

Raimo: Harrastus lähti liikkeelle jo ollessani 6-7-vuotias, joskus on ollut taukoa, mutta kyllä musiikki on aina voittanut ja vienyt mennessään.

Oletteko olleet muualla esiintymässä karavaanareille ja muulle yleisölle?

Tarmo: Olen ollut Maisassa laulamassa karaokea ja muuten Maisan toimikunnassakin vuosina 1999-2001. Musiikkitreffeillä olen ollut nyt yhdeksättä kertaa. Joskushan musiikkitreffit pidettiin myös Savikosken karavaanialueella..

Raimo: Olen ollut yhdeksättä kertaa musiikkitreffeillä ja lisäksi vedän tällä hetkellä karaokea kotikunnassani Köyliössä.

Huuliharppuduo Rami ja Tare.

Te myös laulatte molemmat. Mikä on teidän mielimusiikkianne?

Raimo: Kyllä se on vanhaa tuttua tanssimusiikkia tangoa, humpppaa, valssia...

Tarmo: Sama täällä.

Oletteko molemmat vaunuilijoita vai vierailijana ja esiintyjänä musiikin merkeissä?

Tarmo: Olen ollut karavaanari jo pitkään. Tapanani onkin ollut suunnata Männikön musiikkitreffeiltä "jatkoille" pohjoiseen, johon nyt tänä vuonna tosin tulee poikkeus. Tietysti olemme täällä myös musiikin ja soittajakollegoiden vuoksi, koska tunnelma ja treffien henki on Männikössä erinomainen.

Raimo: En ole varsinaisesti karavaanari, mutta musiikkitreffeillä kuulun Tarmon vaunukuntaan, olemmehan olleet täällä jo niin monena vuonna ja myös tehneet vaunulla em. Lapin matkoja.

Mitä mieltä olette Männikön Musiikkitreffeistä?

Tare ja Rami yhteissoitossa muiden harpistien kanssa Musiikkitreffeillä.

Tarmo ja Raimo: Täällä on upea tunnelma ja ilo soittaa. Henki on mahtava. Hienoa on tavata myös soittokavereita näin paljon yhdessä vuosittain. Tunnemme lähes kaikki ja yhteissoitossa tunnelma vain tiivistyy.

Miten yhteissoitto sujuu treffeillä, kun ei ole päästy yhdessä harjoittelemaan?

Tarmo ja Raimo: Se toimii erittäin hyvin. Ei ole pahasta, jos joku jossakin kohtaa "sooloilee", niin toinen tulee heti paikkaamaan ja soitto jatkuu. Vaikka suurin osa täällä olevista muusikoista onkin harrastajia, niin erinomaista ammattitaitoa löytyy ja hyvä yhteinen sävel, vaikka meitä olisi isokin porukka ensimmäistä kertaa yhdessä soittamassa.

Mitä mieltä olette musiikkitreffien karavaanariyleistöstä?

Tarmo ja Raimo: On erinomaista soittaa ja laulaa, kun yleisö on tällaista kuin täällä. Tänne tullaan kuuntelemaan ja nauttimaan musiikista viikolopun ajaksi. Tuntuu tosi kannustavalta.

Rami pärjäsi hyvin myös karaokekisassa, tässä menossa "Jätjän humppa".

Teillä on ollut myös toinenkin harrastus, jokimaratonmelontaa, mitä se on teille antanut?

Tarmo ja Raimo: Se on ollut harrastuksemme musiikin ohella. Jokimaratonmelontahan on kuntoa vaativa laji. Kilpailumatka on normaalisti 42 km ja ylikin. Raimolla pisin matka on ollut yli 80 km. Lajista meillä on yhdessä SM-hopeamitali ja lisäksi Tarmolla viisi SM-pronssimitalia ja Raimolla kaksi SM-pronssimitalia.

Mikä on mottonne?

Tarmo: "Musiikki on pelastanut meidät urheilulta!"

Raimo: "Lahjattomat treena"

Tare oli myös karaokekisassa mukana.

Aiotteko tulla musiikkitreffeille jatkossakin?

Tarmo ja Raimo: Se on varma, jos vain terveys sallii, niin ehdottomasti. Tulisihan ensi vuonna jo kymmenes kerta täyteen.

Mitä terveisiä haluaisitte lähettää Pica-viestin lukijoille?

Tarmo ja Raimo: Ellette vielä ole käyneet musiikkitreffeillä, niin tulkaa ihmeessä ensi kerralla. Ette tule pettymään. Ilmapiiri on mitä mahtavin.

Kiitos haastattelusta, Tarmo ja Raimo, sekä kiitos luovasta panoksestanne tämänkin vuoden musiikkitreffeillä.

Ps. Raimo sijoittui kolmanneksi karavaanareiden karaoken osakilpailussa Männikössä, onneksi olkoon!

Männikön kuulumisia

Vihdanteon nikseihin tutustumista juhannuksena

VANKKURIMÄNNIKÖN KESÄ

Kesä on sujunut alueella loistavasti. Tapahtumia kesän varrella on ollut enemmän kuin vuosiin. Toimikunnalla on riittänyt vipinää järjestelyissä, mutta kaikesta kiireestä huolimatta, tapahtumat on saatu vietyä hienosti läpi. Suuri apu on tietenkin ollut kaikista muista alueen karavaanareista, jotka ovat omalla upealla panoksellaan olleet mukana tekemässä tästä kesästä ikimuistoista.

Koleasta kesästä huolimatta, kävijämäärät ovat kasvaneet. Eteenkin lapsiperheet ovat löytäneet taas Männikköön. Parhaimmillaan lapsia on ollut yhtä aikaa paikalla toistasataa. Kiitosta lapsiperheiltä on tullut hyvistä leikkipaikoista ja lapsille järjestetystä omasta ohjelmasta tapahtumien yhteydessä. Lisäksi toimikunta on varannut leikkikentän ympäristön vaunupaikat pääsääntöisesti lapsiperheiden käyttöön.

Vankkurimännikön remonttiryhmä on myös ahkeroinut koko kesän ja porukalla he ovat taas saaneet aikaiseksi uskomattoman määrän parannuksia alueelle. Siinä huuli lentää ja vasarat paukkuvat, kun tämä porukka tarttuu hommiin. Vahvasti porukan luonteesta kertoo, että kaverit ovat sellaisia, että eivät oikein saa oltua, jollei vähintään yksi projekti ole ainakin suunnitteilla.

Tänä kesänä, juuri sopivasti juhannuksen alla, ryhmä sai valmiiksi Huvikummun keittiöremontin. Tärkeimpänä parannuksena on vesipisteen saaminen keittiölle. Erityisesti tästä ovat riemuinneet alueen naisväki. Kesän mittaan keittiöltä on tulvاهدellut niin tuoreen pullan kuin piirakoidenkin tuoksut. Näistä herkuista on sitten päästy porukalla nautiskelemaan.

Keittiöremontin valmistuttua huomattiin, että Huvikummulle tarvitaan lisää tanssitilaa. Siispä tuumasta toiseen, ja tuossa tuokiassa olikin jo valmiina komea tanssilattia ulkona telttakatoksessa. Lähes samaan syssyyn valmistui Huvikummun taakse pergola. Tarvikkeet tähän saatiin, kun remonttiryhmä kävi itse purkamassa ne purkutyömaalta. Ja komeahan siitä tuli.

tuli.

Yhdessä alueisäntien kanssa, remonttiryhmä kiinnitti huomiota myös Männikön lukuisten saunojen maalipintaan. Ne olivat kaikki uusimisen tarpeessa. Työhön tarttui Männikön oma Picasso, ja tätä kirjoittaessa kaikissa saunoissa on uudet ja väriltään yhtenäiset maalipinnat.

Myös sähköremonttia on taas viety askeleen eteenpäin. Alueen nurmikäntä ja toimistorakennuksen ympäristössä on uusittu sähköpaikkojen kotelaita. Lisäksi Patosen tilaussaunan ympäristöä on parannettu ulkokalusteilla ja istutuksilla, sekä viihtyisyyttä on lisätty tunnelmallisella valaistuksella.

JUHANNUS

Sääennusteet lupailivat sadetta ja sadetta ja vielä kerran sadetta. Onneksi tämä ei sitten pitänytkaan paikkaansa ja auringostakin saatiin nauttia. Karavaanareita saapui alueelle oikein mukavasti. Jo etukäteen karavaanarit olivat toivoneet pääsevänsä laulamaan karaokea. Ja kyllähän Männikössä laulaa saa. Karaoke raikuikin sitten useampaan otteeseen jo torstaista alkaen. Ja totta kai juhannusaatonä täytyy olla juhannustanssit. Ensi kertaan Vankkurimännikössä karavaanareita tanssitti yhtye **Mika Peltoniemi & Turhat Jätkät**. Onneksi nyt oli tuo tanssilattia myös ulkona, muuten olisivat varmaan Huvikummun seinät ratkenneet liitoksistaan.

Juhannuspäivänä ovensa aukaisi taas Huvikummun Pop-Up Ravintola. Keittiöllä emännät tekivät valmisteluita, muun muassa pesten noin 60 kg uusia perunoita. Pelottavalta kuulostava työ kävikin kädenkäänteessä uuden innovaation myötä. Perunat saaviin, porakoneen päähän pesuharja ja tuossa tuokiassa olivat perunat puhtaita. Perunoiden ja muiden lisäkkeiden lisäksi ravintolassa oli tarjolla kiviariinauunissa kypsytettyä kasslerpaistia sekä suussa sulavaksi savustettua lohta.

Lapsille oli järjestetty runsaasti ohjelmaa. Aina niin suosittu Zetor-traktori ajelutti lapsia ympäri aluetta tuntitolkulla.

Vesisodassa lapset tykkivät vettä siihen malliin, että 50 metrin säteellä kukaan ei säästynyt kastumiselta. Ja olihan sitä vähän rauhallisempia puuhia, kuten vihtojen valmistusta ja kasvomaalausta.

LASTENTAPAHTUMA

Nyt toista kertaa järjestetty Lasten tapahtuma toi alueelle runsaasti lapsiperheitä. Ohjelma oli suunniteltu nimenomaan lapsille ja lapsen mielisille. Lauantaipäivä alkoi puuhapisteillä, oli ongintaa, kasvomaalausta, kynsien lakkausta, väritystä ja piirtämistä. Jonoa muodostui myös Nalle-neuvolan vastaanotolle. Tyytyväisinä neuvolantädit saivat kuulla, että pääsääntöisesti nallet ovat voineet oikein hyvin. Pikkuvaivoja hoidettiin kuntoon ja tarvittaessa annettiin rokotuksia. Isommat lapset saivat koittaa taitojaan ilmakivääriammunnassa pienen kisan puitteissa.

Musiikkiakin oli tarjolla yllin kyllin. Lapsille oli ihan oma karaoke ja lisäksi oikea disko. **DJ Perälä** toi näyttävän kalustonsa Huvikummulle, oli valoa, savua ja tietenkin ääntä. Diskon jytkeestä pääsi nauttimaan myös aikuisempi väki lauantaityön tunteina.

Kaiken kaikkiaan kaikilla oli oikein mukavaa, eikä yhdessäkään vaunussa taatusti kuultu lasten suusta lauseita, ”mulla ei ole mitään tekemistä” tai ”mulla ei ole ketään kaveria”.

PUBI-TIKKAKISAT

Aloittakaamme tarina historiaosuudella. 25 vuotta sitten **Jorma Leinonen** sai idean tikkakisoista ja ehdotti asiaa silloiselle toimikunnalle. Pienen tuumailuun jälkeen toimeen päätettiin tarttua. Jorma aloitti Darts-sääntöjen selvittelyn, tahdottiinhan kaiken sujuvan heti mallikkaasti. Tuohon aikaan alueella ei ollut anniskelu-oikeuksia, mutta tikkakisoja varten tuo oluen myyntilupa tuolloin saatiin.

Palatkaamme nykypäivään, näissä

Mikä mahtava savukalan tuoksu

Keittiössäkin riitti puuhaa juhannuksen PopUp-ravintolan ruoanlaitossa

Zetorin kyydissä heinäpaaleilla istuen

Poniratsastus kiehtoi monia

Kasvoihin ikioma maalaus

Vesileikkiä

Discoilua lapsille ja aikuisille

juhlakisoissa Vankkurimännikön väki kiitteli Jormaa kisojen aloittamisesta. Jormalle luovutettiin näyttävä muistotikka, ja koska Jorma tunnetaan alueella paremmin nimellä Otto, Harald'sin kesäterassille vevä polku nimettiin juhlallisesti Otonkujaksi. Tikkakiset ovat siis jatkaneet menestystä vuodesta toiseen yhtenä Männikön suosituimmista tapahtumista. Tänäkin vuonna kisoissa oli mukana paljon heittäjiä, jotka tapaavat toisensa nimenomaan tikkakisoissa. Ja aina mahtuu joukkoon ensikertalaisia mestareita haastamaan. Erikseen toimikunta haluaa kiittää tikkakisojen monivuotisia toimitsijoita, **Jukka Peltomäkeä ja Ari Luostarista. Risto Kesselille** kiitos uniikkien palkintojen suunnittelusta ja valmistuksesta.

Vuoden 2015 Pubi-tikkakisojen voittajat

Paras tulos 1-9

Nuoret: Rantanen Nea tulos 68
Naiset: Järvinen Juulia tulos 115
Miehet: Häkkinen Petri tulos 152

Nuoret 301

1. Virtanen Otto 2. Sakala Jessica
3. Rajala Tommi 4. Rantanen Nea

Naiset 301

1. Salmi Susanna 2. Nikkilä Tuula
3. Koskela Kristiina 4. Lassila Jaana

Miehet 501

1. Virtanen J-P 2. Ojanen Markku
3. Ruohonen Vesa 4. Häkkinen Petri

MUSIIKKITAPAHTUMA

Vankkurimännikön yhdeksäs musiikkitapahtuma kokosi alueelle ennätysmäärin karavaanareita. Kuten tikkakisoissa, myös musiikkitapahtumaan saapuu paljon soittajia tapaamaan toisiaan, soittelemaan yhdessä ja pitämään hauskaa.

Perjantai-illan tanssit Huvikummulla toteutettiin alueelle saapuneiden soittajien toimesta. Yhtyeitä ja kokoonpanoja sovittiin vauhdilla soittajien palaverissa. Koska useimmilla soittajilla alkaa olla ikää varsin kunnioitettavasti, illan viimeisille tunneille ei kokoonpanoa tahtonut oikein löytyä. Kunnes eräs soittajista totesi, että viimeisen kokoonpanon nimi on **Kynnelle Kykenevät**. Lavalle siis kaikki, jotka vielä jaksavat. Ja kyllähän sitä soittoa riitti aina valomerkkiin asti.

Lauantain päiväjuhlissa koettiin mieliin painuvia hetkiä. Ensimmäisenä tilaisuudessa piti puheen **Bertta Talonen**. Tuolla jo 90-vuotiaalla Pirkanmaan yhdistyksen kunniajäsenenä on edelleen sana halussa, ja kyynelsilmin saimme kuunnella Bertan muisteluja Vankkurimännikön alkua ajoilta. Bertan sanoista varmaan useimmille jäi mielin

Otto sai oman kujan

Ensi kertaa Otonkujalla

Tikkakisan voittajatuuletuksia

Ulkoilmasoitantaa kauniissa kesäsäässä

lause: Onnea on olla suomalainen ja karavaanari. Lopuksi Bertta, tuttuun tapaan päätti tarinansa mojovaan vitsiin.

Musiikillisesti saimme kokea päiväjuhlissa mahtavia hetkiä. Lavalla soittivat muun muassa kokoonpanot, **Yhtä vaille PMMP, Harpistit, sekä Harppipäät**. Kappaleista mainittakoon **Seppo Hankaniemen** Sahtipolka sekä **Auliksen ja Markun** esitys Kuoharin jenkkä. **Paavo Huhtala ja Martti Santikko** yllättivät yleisön ensiesityksellä. Kappaleen nimi, Viinan riemu ja kurjuus/ Poliisi TV sävellettiin ja sanoitettiin vain hetki ennen esitystä.

Päiväjuhlän päätteeksi oli kahvihetki, johon naisväki oli valmistanut

kaiken kaikkiaan 27 suurta ja herkullista mansikkakermakakkua. Samalla jo valmistauduttiin illan karaokekilpailuihin. Karaokekarsinnat oli suoritettu jo aamuvuorin ja päiväjuhlän jälkeen oli lasten vuoro tarttua mikkiin. Saunojen jälkeen Huvikummulla alkoivat jännittävät hetket. Yleisö kuunteli hiiskahtamatta, kun kilpailijat esittivät toinen toistaan upeampia karaoketulkintoja. Tuomaristo totesi, että tänä vuonna kilpailijoiden taso oli varsin kova. Yhteisymmärryksessä he kuitenkin saivat ratkottua voittajat. Onnea voittajille, Pirkanmaan parhaimpina Vankkurimännikköä Hämyjen karaokefinaalissa edustavat **Mervi Niinijärvi sekä Kari Ojala**.

Karaoken palkittuja vas. Miia Östring, Tarja Kamila, Leo Harjunpää, Mervi Niinijärvi, Raimo Halminen ja Kari Ojala

Karaoketuomaristo

Vankkurimännikkö-karaoke 2015

tulokset

Naiset

1. Mervi Niinijärvi 2. Tarja Kamila 3. Miia Östring

Miehet

1. Leo Harjunpää 2. Kari Ojala 3. Raimo Halminen

Kunniajäsen Bertta Talonen

Caramban palkintojenjakotilaisuus

CARAMBA

Nyt kolmatta kertaa peräkkäin Vankkurimännikkö sai kunnian olla Caramba-kisojen pitopaikkana. Kisat järjestettiin yhteistyössä **Virtain A-katsastuksen ja Luowia Oy:n** kanssa. Toimikunta oli tuonut kisapaikalle myyntiin virvokkeita, makkaraa ja pyttipannua. Kisaajat ja yleisö oli varsin tyytyväisiä järjestelyihin, ja Caramba-kerho jo alustavasti lupaili, että vuoden päästä tavataan samoissa merkeissä. Kovasti Caramba-kerho toivoi mukaan uusia kilpailijoita. Haastetta heitettiin eritoten pirkanmaalaisille karavaanareille. Historia kertoo, että aikanaan ensimmäiset Caramba-kisat on järjestetty Pirkanmaalla ja tuolloin mukana on ollut myöskin pirkanmaalaisia kuskeja. Nyt edustettuna olivat yhdistykset Kokemäki, Helsinki ja Väst Nyland. Haaste herätti jo kiinnostusta ja mukaan ilmoittautui heti eräs innokas rouva,

14 PICA-VIESTI 4 • 2015

matkailuautosarjaan. Tiedoksi vielä, että mukaan kilpailuun pääsevät kaikki karavaanarit suoritettuaan vähintään yhden ajotaitomerkin. Lisätietoja saa yhdistyksesi ajotaitotoiminnasta vastaavalta tai liiton Caramba vastaavalta, **Olof Bussmanilta**.

Kisapäivänä ilma oli mitä parhain, aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta. Kisoihin oli suunniteltu, kisaajien kauhuksi tai riemuksi, ihan miten vaan, kimurantit ajokuviot. Mukana kisassa oli 13 kilpailijaa, jotka esittivät varsin vauhdikkaita ajosuorituksia. Ensimmäistä kertaa kisoissa nähtiin **Jussi Peterin** ajosuoritus matkailuautolla sekä Toni Westerlundin suoritus kuorma-autolla.

Tulokset

1. Elis Bussman 2. Janne Kallio 3. Ilari Lepola

BEACH/LENTOPALLOVIIKONLOPPU 21.-23.8.

Kyllä vaan, vanha tuttu, karavaanareiden liikuntamuoto on taas heräämässä uuteen kukoistukseen Vankkurimännikkössä. Tästä on kiittäminen alueella usein vierailevia vaunuperheitä, jotka ovat ottaneet homman vastuulleen, kunnostaneet kentän ja kutsuneet kaikkia pelailemaan.

Itse peliviikonloppu lähti liikkeelle varsin spontaanisti heidän omasta ehdotuksestaan vain pari viikkoa ennen tapahtumaa. Nopeat, tehokas markkinointi-isku toikin alueelle ihan mukavasti lentopallon ystäviä. Pelit pelattiin loistavassa säässä, lämpötilan ollessa hellerajoilla. Patolammen rannalla oli nähtävissä pelaamisen ja yhdessä-olon riemua lauantai aamupäivästä aina hämärtyvään elokuiseen iltaan saakka. Sen verran taukoa, niin kutsutun väliloikan, he maltoivat pitää, että istahtivat pieneen palaveriin Harald'sin aurinkoiselle terassille virvokkeita nauttimaan. Palaverissaan he totesivat sen verran mukavaa pukkaa olemaan, että tämä ei saa jäädä tähän. He ehdottivatkin paikalla oleville toimikuntalaisille, että ensi kesänä samaan aikaan tapahtuma järjestetään uudestaan. Ja tähän sopii Vankkurimännikkön välle oikein hyvin. Vankkurimännikkö kiittää vaunukuntia **Väyrynen ja Hanhinen** ystävineen lentopallotoiminnan uudelleen henkiin herättämisestä.

MUITA KUULUMISIA

Tätä kirjoittaessa tulossa on vielä kesän viimeinen tapahtuma, Venetsialaiset. Luvassa on muun muassa pitkä pöytä nyyttikestien merkeissä Patolammen rannalla ulkotulien loisteessa. Tapahtuman jälkeen kuvia tunnelmista voi käydä katsomassa Vankkurimännikkön nettisivujen kuvagalleriasta sekä Facebook -sivuilta.

Vankkurimännikkö on myös aloittanut yhteistyön Virtain Golf-kentän kanssa. Tutustumistarjouksena Virtain Golf tarjosi karavaanareille mahdollisuuden pieneen golf-koulutukseen veloitusetta Venetsialaistapahtuman yhteydessä. Lisäksi karavaanarit pääsivät pelaamaan loppukauden heidän omaan jäsenhintaansa vain SCF-korttia näyttämällä. Yhteistyöhön panostetaan lisää tulevana vuonna, näistä kerromme lisää, kunhan tuleva talvi vaihtuu taas kevääseen.

Vankkurimännikkö kiittää karavaanareita ja yhteistyökumppaneita loistavasta kesästä. Jos arki painaa tai kaipaavat ystävää, tervetuloa rentoutumaan kauniissa luonnossa ja nauttimaan hyvästä seurasta myös syksyllä.

Historiaa ja hienoja maisemia

Ensin kohti Baltiaa

Sateisen ja kolean, mutta mukavasti Maisansalossa vietetyn juhannuksen jälkeen suuntasimme Rapidolla kohti Helsingin Länsisatamaa. Eckerön m/s Finlandialla matkasimme Tallinnaan, josta matka kohti kääntöpaikaksi valitsemaamme Montenegroa alkoi. Via Balticalla oli runsaasti tietöitä, sillä kehnossa kunnossa olevaa tietä peruskorjattiin heti Latvian rajalta ja taas Liettuan puolella ennen Kaunasia.

Ensimmäisen yön vietimme **Kaunas Campingissa** muutamien FICC-rallyyn matkalla olevien suomalaisten kanssa. Kaunasista matkamme jatkui Puolaan ja Augustowista ajoimme kohti Lublinia ja Rzeszowia ja sieltä Slovakiaan. Tätä reittiä emme ole aiemmin ajaneet ja voi olla että ilman hyvää syytä ei toiste ajetakaan. Tiet ovat puolalaisen tapaan joko erittäin hyviä tai erittäin huonoja. Huonoja oli enemmän ja niilläkin melkoinen rekkaliikenne. Mutta tulihan katseltua Puolan maaseutua koko rahan edestä. Tien varressa oli paljon mansikkakauppiaita ja yhdeltä sellaiselta ostimme kolme litraa perattuja mansikoita hintaan 1,75 €. Hyviä olivat, eikä ruokamyrkytystä saatu.

Slovakiaan ja Unkariin

Yövyimme Sandomierzissä **Camping Brownaryssa**, joka oli siisti, hyvin varustettu ja edullinen (16,75 €) paikka. Aamulla jatkoimme eteenpäin ja maisemat muuttuivat Karpaattien myötä mäkisimmiksi. Slovakian ajoimme läpi ilman pidempiä pysähdyksiä. Moottoritiet olivat maksullisia, kuten Unkarissakin. Ajatuksenamme oli yöpyä Unkarin puolella Egerin lähistöllä, mutta valitsemamme camping olikin kiinni, ja kun vesisade oli melkoista, niin päätimme ajaa illaksi Budapestiin **Camping Halleriin**. Haller on viihtyisä ja hyvin varustettu camping kaupungin puistossa metroaseman läheisyydessä. Budapestissä viivymme neljä yötä. Hallerissa sai neljä yöpymistä kolmen hinnalla, jolloin yhden yön hinnaksi tuli 15,37 €. Hallerissa oli myös muutama autokunta suomalaisia meidän lisäksi. Vaikka Budapest oli meille ennestään tuttu kaupunki, riittää siellä nähtävää ja koettavaa. Kävimme mm. **Terrorin talossa**, entisessä salaisen poliisi päämajassa, jossa voi tutustua Unkarin lähihistorian synkkiin vuosiin, natsien ja kommunistien hirmutoihin. Talon kellari vankiselleineen, kuulusteluhuoneineen ja hirttolavoineen on aika vaikuttava. Tonavan sillat ja Budan puolella oleva **kuninkaanlinna** sekä keskustan muut hienot kohteet käytiin jälleen katsastamassa kauppaohjalla unohtamatta. Budapestissa tapasimme myös unkarilaisen kollegani Gyula Pallagin BWI:stä (Building and Woodworkers International). Gyulan opastuksella lähdimme **Sankarien aukioilta** kiertämään kaupungin eri osissa yhden

Saksan ja Itävallan rajamailla

iltapäivän ajaksi. Paikkakuntalaisen opastuksella kaupungista sai paljon uutta tietoa ja nähtävää.

Bosnia-Hertsegovinaan

Seuraavana aamuna lähdimme kohti etelää, päämääränä Bosnia-Hertsegovinan pääkaupunki Sarajevo. Unkarin puolella matka sujui hyväkuntoista moottoritietä Kroatian rajalle. Sen jälkeen oli välillä kehnompaa tietä, kunnes alkoi maksullinen moottoritie, jota päästiin lähelle Bosnia Hertsegovinan rajaa. Liikenne moottoriteillä oli sunnuntaipäivästä johtuen hiljaista, Kroatian puolella lähes epäuskottavaa, kun saimme ajaa kymmeniä kilometrejä niin, että ketään muita liikkuja ei tiellä ollut.

Rajalla leimattiin passit ja Green card piti myös esittää. Alkumatkasta teissä ei ollut kehumista ja ajokulttuuri paikallisilla on aika hurjaa, nopeusrajoituksista varsinkaan taajamissa ei välitetä ja ohi pitää päästä missä tahansa. Mutta maassa maan tavalla niin matka sujuu. Lähempänä Sarajevoa tiet ja varsinkin maisemat paranivat, kun tultiin vuoristoisemmalle alueelle. Ennen Sarajevoa on pätkä hyvää maksullista moottoritietä. Koko matkalla kylät ja kaupungit olivat aika ankeita, niissä oli paljon tyhjiä tai keskenjääneitä taloja. Teollisuus oli vanhaa, rähjäisen näköistä ja savuista päätellen aika saastuttavaa.

Toivon tunneli Sarajevossa

Oleellinen muutos Sarajevoa lähestyttäessä maisemissa oli myös se, että joka kylässä oli moskeija ja minareetti. Sarajevoon päästyämme alkoi valitsemamme campingin etsintä. Navigaattoriin laitettujen koordinaattien perusteella sitä ei löytynyt. Kysyimme neuvoa kioskilta, ja nuoret miehet piirsivät kartan, jonka avulla löysimme perille. Sarajevossa ja Bosniassa yleensäkin on vaillinaiset navigaattoritiedot ja kaikkia katuja ei löydy nimellä tai koordinaatit eivät ole kohdallaan. **Auto Camping Oaza** on vehreässä puistossa kaupungin laidalla, huoltorakennukset ovat uudet ja siistit, mutta esim. vessapaperia ei niissä ollut. Hinta, 21 € yöltä, oli paikan tasoon nähden kohtuullinen. Viereissä oli moskeija, jonka minareetista ajoittain kuului asiaankuuluvaa sananjulistusta. Pari saksalaista ja yksi hollantilainen vaunukunta majaili alueella meidän lisäksi. Yleensäkin matkalla Budapestista Sarajevoon ei karavaanareita näkynyt. Yksi liettualainen perhe asuntovaunun kanssa kulki samaa reittiä perässämme, mutta ei tullut tälle campingille. Matkalla Bosnian puolella satoi ajoittain ja Sarajevossa, kun sinne saavuimme. Aamuyöstä vettä tuli rankasti, mutta aamuksi sade lakkasi ja päivä valkeni aulopilvisenä. Aamulla lähdimme pyöräilemään kaupungille ja se olikin henkeäsalpaava kokemus. Kunnollisia pyöriteitä ei ole ja jalkakäytävillä ei oikein mahdu ajamaan. Selvisimme kuitenkin päämääräämme, museona olevalle **Toivon tunnelille (Tunel spasa)**. Bosnian sodan aikana Bosnian serbiarmeija piiritti kaupungin ja Bosnia-Hertsegovinan armeija kaivoi 920 metriä pitkän huoltotunnelin YK:n hallussa olevalle Sarajevon lentokentälle. Iltapäivällä tapasimme Sarajevolaisen, Genevessä työskentelevän BWI-kollegani Jasmin Redzepovin. Hän järjesti meille hienon kiertoajelun ja esityksen Sarajevon kaupungista, sen historiasta ja omakohtaisista kokemuksistaan Sarajevon piirityksen ajalta. Piiritys kesti vuosien 1992-96 välillä 1425 päivää ja oli siten nykyaikaisen sodankäynnin

pinen piiritys. Ylhäältä vuorelta oli hieno näkymä kaupunkiin ja sieltä näki myös missä sodan osapuolten rajat vuorten rinteissä olivat kulkeneet. Siellä missä kasvoi vanhaa metsää, oli serbien puolta, ja nuoren metsän alue oli bosnialaisten puolta, koska he joutuivat hakkaamaan sodan aikana kaikki puut polttopuiksi kaupunkiin. Sodan jälkeä näkyy kaupungissa edelleenkin. Jotkut rakennukset on myös tarkoituksella jätetty korjaamatta muistuttamaan tapahtuneesta. Sarajevossa kävijä ei voi olla myöskään käymättä **Itävalta-Unkarin arkkiherttuan Frans Ferdinandin ja hänen vaimonsa murhapaikalla** Lantin Bridgen vieressä. Nämä murhat olivat alkusysäys ensimmäiselle maailmansodalle. Sarajevo on kaupunkina mielenkiintoinen sekoitus uutta ja vanhaa sekä monien kulttuurien, uskontojen ja eri hallitsijoiden ja aatteiden antamia piirteitä, joita ei helposti eurooppalaisista kaupungeista samalla kertaa löydä. Ilta huipentui campingillä kamppailuun italialaisten kanssa, jotka kolmella hienolla asuntoautollaan saapuivat alueelle ja leiriytyivät huoltorakennuksen eteen asfalttikentälle vessan ja harmaavesisäiliön tyhjennysluukun päälle. Kävin heille kertomassa, että tarkoitukseni on tyhjentää aamulla säiliöitä ja se voi olla hankalaa, kun pitäisi ryömiä yhden heidän autonsa alle. Lopulta he uskoivat, että he olivat parkissa väärässä paikassa ja kaikessa ystävyydessä vaihtoivat paikkaa. Tyhjennyspaikka oli selvästi merkitty, joten sen huomaamatta jääminen jäi vähän ihmetyttämään. Ja kun aamulla heräsimme, niin havaitsimme, että yöllä tyhjennyskaivon päälle oli pysäköinyt ranskalainen retkeilyauto. Kävimme alueen toimistossa pyytämässä henkilökuntaa hoitamaan auton pois. Niin tapahtuikin ja saimme jätteemme tyhjennettyä ja pääsimme matkaan kohti Mostaria, jossa käyimme puoli päivää. Kaupungin tunnetuin nähtävyys on vanhan kaupungin kaarisilta. Silta tuhoutui Bosnian sodassa, mutta on entisöity. Vanha kaupunki ja sen basaarikujat olivat mielenkiintoiset ja

Dubrovnikin vanha kaupunki

maisemat sanoinkuvaamattoman hienot. Tie kulki vuorten lomassa ja huomattavan osan matkaa Neretva-joen vartta. Kroatian puolella vastaan tuli Adrianmeri ja tie Dubrovnikiin kiemurtelee vuorten yli meren rantaan. Muutaman kerran piti pysähtyä näköalapaikoille tehdyille levähdyspaikoille vain ihailemaan miten maailma voi olla kaunis. Solitudo on suuri ja hyvin varusteltu camping, josta vanhaan kaupunkiin on matkaa vajaa viisi kilometriä. Yksi suomalainen perhe tavattiin täälläkin. Ruotsalaiset ja norjalaiset olivat paremmin edustettuina. Solitudossa vietimme aikaa uimarannalla ja **Dubrovnikin vanhassa kaupungissa**. Vanha kaupunki on uskomattoman hieno ja hyvin säilynyt Adrianmeren niemellä sijaitseva historiallinen linnoitus ja kauppapaikka. Jugoslavian hajoamissodat koettelivat myös vanhaa kaupunkia, mutta vauriot on korjattu. Dubrovnik on Kroatian tärkeimpiä turistikaupunkeja ja siksi turisteja oli paljon, mutta hyvin sinne sekaan mahduttiin. Solitudossa emme viihtyneet kahta yötä pidempään ja hyvä niin, sillä hinta kahdesta yöstä oli 93 €, joka on kohtuuton alueen tasoon ja palveluihin nähden. Paikassa oli selvästi aistittavissa Dubrovnikin läheisyyden rahastus.

Montenegroon

Matkamme jatkui kohti Montenegroa ja lienee turha mainita, että maisemat Adrianmeren rantaa vuorten kupeessa kiemurtelevalla tiellä

olivat uskomattoman hienot. Kuljettaja ei niistä voinut ihan täysimääräisesti nauttia, kun piti keskittyä ajamiseen vilkkaan liikenteen seassa, mutkaisella, mäkisellä ja aika kapealla tiellä, jossa toisella puolella oli jyrkkä vuorenselä ja toisella puolella satojen metrien pudotus mereen. Rajalla saimme taas leimat passeihin ja auton paperit sekä Creen card syynättiin

tarkasti. Montenegro on siitä erikoinen maa, että se ei ole EU:n jäsen, mutta siellä on euro valuuttana.

Matka Dubrovnikista päämääränämme olleeseen Budvaan oli vain vähän yli sata kilometriä ja olisi ollut vieläkin lyhempi, jos olisimme käyttäneet lauttayhteyttä, mutta halusimme ajaa maitse, kun mitään kiirettä ei ollut. Aikaa matkassa meni tuntikausia hitaalla tiellä, kun pysähdyimme monesti levähdyspaikoille ottamaan valokuvia ja ihailemaan maisemia. Budvaan saavuimme puolen päivän jälkeen. ASCI:n sekä Europa Camping Caravan -kirjojen perusteella Budvassa ei pitänyt olla yhtään asuntoautolle kelpoista campingia, mutta navigaattori löysi sellaisen keskeltä kaupunkia, tosin ohjasi väärään paikkaan, mutta sieltä neuvottiin oikea osoite. **Auto Camp Avala** osoittautui erinomaiseksi sijainniltaan, kaupungin läpi kulkevan valtatiekadun varressa keskellä hotellialuetta ja muutaman sadan metrin päässä kilometrien pituisesta aurinkorannasta. Hyvin hoidetulla hiekkarannalla oli paljon ravintoloita, kaikenlaisia myyntikojuja ja ihmisiä paljon. Rannan toisessa päässä on Budvan vanha kaupunki, jonne iltapäivällä kävelimme. Matka oli pidempi mitä campingin respassa sanottiin, mutta kävely tekee hyvää ja hienolla rannalla se oli lähes huvia. Tämä vanha kaupunki oli hyvin samanlainen kun Dubrovnikin ja ehdottomasti käymisen arvoinen. Rantaravintolassa syömämme päivällisen jälkeen otimme taksiveneen ja meriajelun jälkeen matkan takaisin campingin lähilaituriin. Auto Camp Avalan taso ei ole erityisen korkea, kaikki tarvittava on, mutta esim. vessat, suihkut ja tiskipaikat ovat vanhat ja eivät kovin siistit. Mutta paikka on omalla tavallaan viehättävä ja puutteistaan huolimatta viihdyimme hyvin. Suomalaisia Avalassa ei vastaanoton serbivirkailija kertoman mukaan monesti vieraille. Hän olisi tarjonnut snapsitkin, koska hänen mukaan serbit juovat kuten venäläiset ja

Mostarin silta

Sarajevosta poiketen turisteja oli paljon.

Kohti Kroatiaa

Mostarista jatkoimme kohti Kroatiaa ja Dubrovnikia, jossa majoituimme lähinnä vanhaa kaupunkia olevalle **Camping Solitudolle**. Koko matka Sarajevosta Dubrovnikiin oli hyväkuntoista tietä ja

venäläiset kuten suomalaiset. Jätimme kuitenkin sillä kertaa snapsit juomatta. Vain yksi italialainen asuntoauto majaili alueella meidän lisäksi. Muu väki oli alueella vuokrattavana olevissa vanhoissa asuntovaunuissa lomailevia paikallisia ja serbialaisia. Sijainti huomioon ottaen 20 € vuorokausihinta on ihan kohtuullinen.

Paluumatkalle

Budvasta käännysimme takaisinpäin ja palasimme jälkiämme Kotoriin, joka oli turisteja täynnä ja liikenne ruuhkautunut. Satamassa oli iso risteilijä, josta turisteja purkautui tuhatmäärin. Keskustasta ei löytynyt parkkitilaa asuntoautolle, joten Kotoriin tutustuminen jäi autosta katseluun hitaassa ruuhkaliikenteessä. Ajelimme hienoa maisematietä kohti **Zelenikaa**, jossa piti Eurooppa Campin Caravan kirja mukaan olla viihtyisiä camping. Kun viittojen ja navigaattorin mukaan kurvasimme campingin risteyksestä, oli hämmästyksensä suuri. Kapea ja kalteva tie johti jyrkästi ylös suurten puiden ja roikkuvien oksien lomasta umpimetsään, jossa oli joitain vanhoja rakennuksia ja yksi Trabant sekä vähän uudempi pakettiauto. Vanha ukko hyökkäsi jostakin viittomaan meille ajo-ohjeita, mutta niistä piittaamatta hieroin auton ympäri ja ajoimme kiireesti pois. Tie alas metsästä oli niin kalteva ja mutkainen, että auton kaatuminen oli todellinen riski. Pois päästyämme emme voineet olla ihmettelemättä miten tämä paikka voi olla tunnetussa campingkirjassa. Matka jatkui ja kohta palasimme Kroatian puolelle.

Poikkesimme ennen Dubrovnikia olevalle **Camping Kuparille**, mutta se ei oikein miellyttänyt ja jatkoimme matkaa kohti Splitiä, jossa asetuimme **Camping Stobrecille**, seitsemän kilometrin päähän kaupungin keskustasta. Stobrec on hyväntasoinen ja siisti camping meren rannassa 32 € hintaan yöltä. Hauska sattumus oli, että heti kun olimme saaneet auton pysäköityä ja leirin pystytettyä, kurvasi meidän viereisille paikoille kaksi niistä kolmesta italialaisesta autokunnasta, jotka tukkivat vessan tyhjennyspaikan Sarajevossa. Naureskelimme jälleennäkemisen ilosta lievän hämmästyksen vallassa. Stobrecissä unohdimme kulttuurin, historian ja muun ylevän ja keskityimme joutenoloon, uimiseen, aurinkonottoon, grillaamiseen ja oleiluun ilman sen kummempaa tarkoitusta. Aamuiset juoksulenkit rantabulevardilla tekivät hyvää pitkien automatkojen istumisen rasittamalle ruumiille. Muita suomalaisia ei Stobrecissä meidän oloaikana tavattu. Muut kansallisuudet olivat laajalla kirjolla paikalla, italialaisia eniten. Ruotsalaisia ja norjalaisia oli merkittävän paljon.

Rantalomailu tuntui mukavalta ja päätimme jatkaa sitä, mutta parantaa vielä tasoa. Tämä onnistui kun ajelimme Splitistä ylöspäin lähellä Porecia olevalle **Camping Zelena Lagunalle**. Paikka oli meille tuttu ennestään, sillä pari vuotta aikaisemmin olimme lomailleet viereisellä **Bielaja Uvalan campingilla**.

Zelena Lagunassa rentouduttiin

Nämä kaksi huipputasoista campingia muodostavat melkoisen ”kaupungin”. Alueilla on yhteensä pari tuhatta auto-/vaunupaikkaa Adrianmeren rannalla, useita kauppia, ravintoloita, uima-altaita ja kaikkea muuta mitä toivoo saattaa. Vuorokausihinta 38 € oli tasoon nähden ymmärrettävä. Alue oli aika täynnä, mutta saimme kuitenkin todella hyvän paikan, merinäköalalla varjosta puiden alta. Matkaa meren rantaan oli alle sata metriä ja uima-altaalle vähän enemmän. Varjoista paikkaa arvostaa, kun päivälämpötilat pysyttelevät varjossakin yli +30 °C yläpuolella. Rantabulevardilla tuli taas juostua aamulenkkejä ja mereen pääsi pulahtamaan melkein auton vierestä. Aika kului ilman sen kummempia tekemisiä, uiden, aurinkoa ottaen. Muita suomalaisia emme täällä tavanneet, mutta ruotsalaiset ja varsinkin norjalaiset olivat vahvasti edustettuina saksalaisten ja italialaisten muodostaessa silmämäärin havainnoiden suurimmat ryhmät. Nudisteille oli varattu oma alue meren rannasta, mutta sitä emme ole harrastaneet ja voi olla, että jää edelleenkin harrastamatta. Viimeisenä yönä ennen lähtöä herättiin puolen yön jälkeen ukonilmaan, joka kuitenkin oli aika kaukana, mutta salamointi oli komeaa katseltavaa. Myrskyn pelossa monet kokosivat markiisinsa ja muut leirikampeet parempaan talteen. Niin teimme mekin, mutta myrskyä ei onneksi tullut.

Sloveniaan

Vaikka suunniteltua matkaamme oli vielä toista viikkoa jäljellä, oli Zelena Lagunasta lähdössä eräänlainen kotimatkan aloituksen henki. Suuntasimme kohti Sloveniaa, jonka läpi ajoimme poikkeamatta huoltoasemaa ja paria levähdyspaikkaa lukuun ottamatta vain ostamassa moottoritienmaksutarran. Moottoritiet Sloveniassa ovat hyvät, mutta 15 € maksu tuntui läpiajoon suurelta, kun sillä olisi saanut muutoin viikon ajalla. Lisäksi piti maksaa seitsemän euron tunnelimaksu Slovenian ja Itävallan yhdistävästä 7,9 km mittaisesta Karawanken-tunnelista. Itävallan puolella matka jatkui kohti Salzburgia jonka olimme valinneet seuraavaksi

pysähdyspaikaksi.

Itävallassa Salzburgiin

Itävallassa moottoritienmaksutarra maksoi vain 8,70 €, mutta 6,4 km mittaisesta Tauern-Katschbergin tunnelista joutui pulittamaan 11 € lisää. Tiet olivat hyviä ja maisemat Salzburgia lähestyttäessä todella hienoja vuoristomaisemia, kuitenkin vähän erilaisia, joihin Balkanilla olimme tottuneet. Salzburgissa majoituimme **Camping Nord-Samiin**, viiden kilometrin päähän kaupungin keskustasta. Camping oli siisti ja hyvin varustettu, uima-allas mukaan lukien. Vuorokausihinta oli 36 €, mutta Nord-Sam oli ainoa camping tällä matkalla, jossa langattomasta nettiyhteydestä piti maksaa erikseen, tosin vain kolme euroa. Suomalaisia täälläkään ei tavattu, mutta meidän perässä tuli ruotsalainen perhe, jonka tapasimme Zelena Lagunassa. Salzburg on Mozartin syntymäkaupunki ja tunnettu kulttuuririennostaan. Me osallistuimme niihin käymällä katsastamassa Mozartin syntymätilan. Sen lisäksi kävimme mahtavassa tuomiokirkossa, myös sen kryptassa, johon oli haudattu kirkkoelämän merkkihenkilöitä aikojen saatossa.

Eniten aikaa kului **Festung Hohensalzburgissa**, joka on linnoitus vuorella vanhan kaupungin laidalla. Itse linnoituksen nähtävyyksien lisäksi sieltä on mahtavat näköalat yli kaupungin ja lähiseudun. Linnoituksessa oli myös hieno panoraamaravintola, jossa lounas oli yllättävän edullinen paikkaan asetettujen odotusten suhteen. Salzburg oli ihanteellinen kaupunki pyöräilijälle. Ajoimme kaupungin keskustaan campingilta pyörillä ja koko viiden kilometrin matka oli mitä parhainta pyörätietä joka suurimman osan kulki kaupungin halki virtaavan Salzach-joen vartta.

Alpit, Praha ja vanha kaupunki

Salzburgista otimme seuraavaksi kohteeksemme Prahan, joka oli sopivasti matkareitin varrella. Mutta ennen sitä kurvasimme Saksan puolella Berchtesgadeniin, jossa on kuuluisa Rossfeldin näköalatie. Tie kiemurteli ylös

vuorille henkeäsalpaavissa maisemissa ja huipulta oli sanoinkuvaamattoman hienot näköalat Salzburgiin ja sitä ympäröiville, osin lumisille vuorille ja alas laaksoihin. Jos nousu oli rasittava auton moottorille, oli lasku rasittava jarruille. Alppiajon opetukset mielessä emme kuitenkaan polttaneet jarrupaloja loppuun.

Matkan varrella oli myös **Kehlsteinhaus, Kotkanpesä**, Hitlerin 50-vuotislahjaksi saama alppimaja. Sinne ei päässyt autolla perille ja kun Hitlerkään ei siellä liemmin viihtynyt, jätimme sen käymättä. Jos tälle suunnalle on kulkua, niin tämä maisematie on ehdottomasti käymisen arvoinen. Siitä peritään kyllä hinta, mutta emme pitäneet 3,50 € henkilömaksua kohtuuttomana. Alppimaiset matkamatkat jatkuivat tasaisemmiksi, kun matkamme jatkui Prahaa kohti. Rajalla piti ostaa moottoritietarra, 15 €, ja sillä sai ajella ihan kelpo moottoritietä. Itävallan puolella moottoritiet olivat paljolti betoniteitä ja laattojen saumojen läplätys oli pidemmän päälle rasittavaa. Ilta oli jo pitkällä kun pääsimme valitsemallemme campingille todetaksemme vain, että se oli täynnä. Ei muuta kuin koordinaatit navigaattoriin ja seuraavaan paikkaan. Sekin oli täynnä, joten kolmanteen soitimme ensin ja sieltä toivotettiin tervetulleiksi. Paikka, **Camping Sokol Troja**, osoittautui pieneksi, vähän nuhruiseksi mutta pienistä puutteista huolimatta ihan hyväksi, eikä 26 € vuorokausihinta tuntunut ihan pahalta. Samalla kadulla oli laskujemme mukaan yhteensä seitsemän pientä campingia ja lähellä vielä pari muuta. Täälläkin saimme olla ainoina suomalaisina, mutta ruotsalaiset olivat myös tämän paikan löytäneet. Naapureiksi saimme bulgarialaisen perheen, joka olivat meidän edellä asuntoautoineen pyrkimässä samaan paikkaan, johon emme mahtuneet. Sokol Trojan sijainti oli hyvä, sillä julkisella liikenteellä pääsi kätevästi keskustaan ja polkupyörillä matkaa oli n. viisi kilometriä. Seuraavana päivänä lähdimme pyöräilemään Prahan halki virtaavan Vltava-joen (Moldau) vartta kohti **vanhaa kaupunkia**. Kiertelimme katselemassa kaupungin tunnettuja nähtävyyksiä. Vanha kaupunki oli todella täynnä turisteja ja se häytti pyörien kanssa liikkumista. Panimme pyörät rauta-aitaan kiinni ja hyppäsimme hevoskärryihin, joilla 30 € hinnalla sai 20 minuutin kiertoajelun. Salzburgissa vastaavasta pyydettiin 45 €, sen jätimme väliin. Kaupungilta kotiuduttuamme soitin pöytävarauksen **ravintola U Kalichaan (Pikari)**. Sinne menimme illalla bussilla ja metrolla, joiden reitit sopivat matkaan hyvin. Pikari on tullut tunnetuksi Jaroslav Hashekin kirjasta Kunnon sotamies Shveikin seikkailut (ensimmäisessä) maailmansodassa. Pikari oli Shveikin kantapaikka, jossa hän sotaan lähtiessään teki lupauksen kavereilleen: ”Tavataan Pikarissa kello kuusi sodan jälkeen”. Kyseinen kirja on meidän molempien suosikkeja ja Pikarissa käymiseen löytyy myös aasinsilta Sarajevosta, kirjassa Shveik spekuloi Frans Ferdinandin murhan syitä

kantapöydässään ja murhasta johtuen joutui lähtemään sotaan. Ruoka Pikarissa oli hyvää ja olut tarjoiltiin litran tuopista. Olin käynyt Pikarissa edellisen kerran 20 vuotta sitten, eikä paikka ollut juurikaan muuttunut. Vanha miestarjoilija kertoi olleensa jo silloin työssä, mutta kun lupasin tulla taas 20 vuoden kuluttua, hän piti epätodennäköisenä, että tapaisimme silloin. Seuraavana päivänä pyöräilimme campingin lähellä olevassa suuressa puistossa ja kävimme **eläintarhassa**, joka oli aika suuri ja monipuolinen eläinkunnaltaan.

Varsova

Prahasta lähdimme seuraavana aamuna ajamaan suuntana Varsova. Aamu oli sateinen ja välillä vettä tuli oikein kunnolla. Ajoimme Libereceen ja sieltä Puolaan kohti Wrocławia. Tsekin puolella matka sujui suurelta osin hyviä moottoritietä pitkin ja viimeinen etappi rajalle oli vähän mutkikkaampia pikkuteitä. Puolassa pääsimme kohta rajan jälkeen moottoritielle, joita jatkui pieniä poikkeuksia lukuun ottamatta Varsovaan saakka. Puolassa on käynnissä suuri tieremontti ja uusia moottoritietoja tehdään vauhdilla. Uusien moottoritien varrella ei ole kaikin paikoin vielä huolto-asemia ja mekin jännitimme polttoaineen loppumista Wrocławin ja Łodziin välillä, kun tsekin puolella tankatessa käytimme viimeiset paikalliset koronat dieseliin ja halvemman puolalaisen dieselin perässä jätimme tankin vajaaksi. Łodzissa saimme tankin täyteen ja matka kohti Varsovaa jatkui vauhdikkaasti sikäläisellä ajorynnäkillä. Varsovassa kurvasimme ennestään tuttuun **Camping Majawaan**, josta tilaa löytyi, vaikka paikka oli vahvasti ranskalaisten miehittämä. Pitkästä aikaa tapasimme myös suomalaisia, joita Majawaan oli majoittunut kolme autokuntaa. Majawa on sijainniltaan ja palveluiltaan ihan hyvä, mutta hinta, 31,50 € yö, on kohtuuton paikan tasoon nähden. Asiaa selittää se, että Varsovassa on vain kaksi campingia keskustan tuntumassa ja hintakilpailu ei toimi.

Vilnasta Pärnuun

Majawassa viivymme vain yön yli emmekä tällä kertaa käyneet Varsovassa sen kummemmin, vaan suuntasimme aamulla kohti Vilnaa. Matka kesti luvattoman kauan, sillä Via Balticaa Puolan puolella rakennetaan uusiksi koko ajan ja tietyt hidastivat matkaa. Muutaman vuoden kuluttua päästään ajamaan Liettuan rajalta Varsovaan moottoritietä. Matkalla voi sattua kaikenlaista, näin meillekin, kun uskoimme sokeasti navigaattoriin. Oli vähällä ettemme olisi päätyneet Valko-Venäjälle. Tosin sinne emme olisi päässeet ilman viisumia. Laitoimme Varsovassa navigaattoriin päämääräksi Vilnan ja sehän valitsi suorimman reitin joka kulki Valko-Venäjän kautta. Muutaman kymmenen kilometrin koukkaus tästä aiheutui. Tie Augustowisata Vilnaan oli osan matkaa oikein hyvää, mutta täälläkin yksi tietyömaan aiheuttama kierto oli kammottava tien pätkä. Tärinä oli sellaista, että sai pelätä paikkojen lähtemistä

hampaista. Mutta illaksi olimme perillä **Vilnan City Campingissa**, jossa parkkeerasimme kahden suomalaisen asuntoauton viereen ja vaihdoimme matkakuulumisia. Siisti camping oli nurmikentällä messuhallin takana ja kaupunkiin pääsi kätevästi johdinautolla. Hintakin, 21 € yö, oli kohdallaan paikan tasoon nähden. Yksi päivä kului mukavasti vanhan kaupungin lukuisia kirkkoihin ja muihin nähtävyyksiin tutustuessa. **Gediminasin linnoituksen** torniin oli melkoinen kiipeäminen, mutta näköalat yli kaupungin palkitsivat jalkavaivat.

Vilnasta matkamme jatkui Pärnuun, joka oli viimeinen pysähdys ennen Tallinnaa. Pärnussa majoituimme tuttuun **Konseen**, joka on suomalaisten suosima camping. Konsessa tapasimme mm. FICC-rallysta palaavia karavaanareita, joiden kanssa vaihdettiin matkakokemuksia ennen Tallinnaan lähtöä. Baltian maissa taitaa campingeilla olla kartelli kun kaikkien hinta on 21 €, myös Konsen. Tallinnassa tehtyjen ostosten jälkeen M/s Finlandia toi meidät Helsinkiin ja sieltä reilun parin tunnin päästä olimme kotona.

Reissu kesti 27 päivää, kilometrejä kertyi 6 912, ja kävimme 13:ssa maassa. Kovin pitkiä päivämatkoja joitain poikkeuksia lukuun ottamatta emme ajaneet ja vuorotellen ajaen tasoittui sekin rasite. Yleinen hintataso oli kaikkialla Suomea halvempi, vain Itävallassa oltiin samassa tasossa. Polttoaine oli halvempaa kaikkialla, vain Itävallassa vähän kalliimpaa. Halvinta se oli Virossa. Moottoritie- ja tunnelimaksut tosin tasasivat polttoaineen hinnaneroa. Euro kelpasi maksuvaluutaksi lähes kaikkialla myös niissä maissa, joissa oli vielä oma valuutta käytössä. Myös kortilla maksaminen onnistui joitain poikkeuksia lukuun ottamatta. Matkailu avartaa, kuten sanotaan ja jos ei koskaan lähde puuttuu paluukin. Molemmat ovat mukavia kokemuksia.

Sakari ja Tuula Lepola
SFC 94920

Pysähtyneet vankkurit

KÄRKI Ilpo Mikael

* 17.11.1939

† 13.02.2015

SF-C 13336

Muistoa kunnioittaen
SF-Caravan Pirkanmaa ry

Yhteystiedot

www.sfcpirkanmaa.fi

SF-CARAVAN PIRKANMAA RY

Isolammenkatu 2 LH 4, 33710 Tampere

Puh. 050 383 0800

toimisto@sfcpirkanmaa.fi

www.sfcpirkanmaa.fi

www.maisansalo.fi

www.vankkurimannikko.fi

Toimisto avoinna tiistaisin

klo 18.00-19.00

(ei aattopäivinä eikä heinäkuussa).

OMAT ALUEEMME:

VANKKURIMÄNNIKKÖ

Lakarintie 580, 34800 Virrat,

puh. 043 214 0014

toimisto@vankkurimannikko.fi

MAISANSALO

Kuterintie 34, 34260 Terälahti (Teisko),

puh. 050 4123 123

toimisto@maisansalo.fi

PUHEENJOHTAJA

Harri Järveläinen

VARAPUHEENJOHTAJA

Juha Keulas

SIHTEERI

Irkka Kihlström

HALLITUKSEN JÄSENET

Markku Hölli

Lasse Ihantola

Juha Keulas

Heikki Lahtinen

Eeva Mäenpää

Juuso Oikarinen

Pekka Olsson

Tiina Vaskuu

MAISATOIMIKUNTA

Anu ja Juuso Oikarinen

Kirsi ja Marko Lintula

VANKKURIMÄNNIKKÖ-TOIMIKUNTA

Veli-Matti Huuhtanen

Vesa Peltola

Timo Ylä-Rakkola

ENSIAPU-,TURVA- ja AJO-HARRASTETOIMIKUNTA

Sinikka Miettinen

Ensiapuryhmä: Hannu Oksanen

Ajoharrasteryhmä: Harri Järveläinen

MATKAILUAUTOASIAMIES

Väinö Lehtinen

TIEDOTUSTOIMIKUNTA /PICA-VIESTI

Jouko Kinnunen

WWW-AINEISTOT

Rami Sukanen

MATKAPUHELIN

0400 511 199

040 541 0065

050 524 8857

0400 632 436

050 562 0937

040 541 0065

040 553 4871

040 757 9466

050 555 0368

0400 636 275

050 3579 258

050 555 0368

050 555 0368

043 214 0014

043 214 0014

050 555 0369

040 7193875

040 514 2109

0400 511 199

0440 640 437

0500 737 911

040 521 2048

SÄHKÖPOSTI

harri.jarvelainen@gmail.com

juha.keulas@gmail.com

irkka.kihlstrom@luukku.com

markku.holli@hotmail.com

lasse.ihantola@luukku.com

juha.keulas@gmail.com

heikkilahtinen71@gmail.com

eevae.maenpaa@elisanet.fi

toimisto@maisansalo.fi

olsson.pekka@gmail.com

tiina.vaskuu@gmail.com

toimisto@maisansalo.fi

toimisto@maisansalo.fi

vemahu@kolumbus.fi

vesa.peltola@hotmail.fi

ylartimo@gmail.com

sinikkamiettinen@wippies.fi

hannu1.oksanen@gmail.com

harri.jarvelainen@gmail.com

vlehtinen45@gmail.com

jouko.kinnunen@ideatutka.com

rami.sukanen@gmail.com

SYKSYN HELMIÄ

Syyssiivoustalkoot 26.9.

Tekemisen meininkiä, yhdessä oloa ja hyvää mieltä, Vankkurimännikkö tarjoaa talkoosopat

Kaamosjuhlat & Naamiaiset 9.-11.10.*

Valokisa, kaamoskokko, naamiaiskisa, kaamosseikkailu lapsille.

Tanssit Huvikumulla lauantaina 10.10.

estradilla suosittu **Herrakerho**

Isänpäivä 8.11.

Onnea oikein olan takaa, tahdomme tänään Isille jakaa!

Tervetuloa kakkukahville

ELÄVÄ SYKSY

Maisan Lattari & Texas Hold'em -viikonloppu 25.-27.9.

Perjantaina mm. latinohenkistä tanssimusiikkia

Jupo's Group

Lauantaina Maisan Texas Hold'em pokeriturnaus, panoksena Maisan pokeriherruus.

Syystalkoot 3.10.

Paikat puhtaaksi ennen talven tuloa. Talkoissa tavataan!

Valojuhla ja naamiaiset 30.10.-1.11.

Perjantaina*) Maisassa mies, kitara ja orkesteri

Janne Tulkki

Lauantaina illan pimennyttyä kilpaillaan perinteisesti **hienoimmasta luonnonvalotaideteoksesta**, jonka jälkeen pubissa on **naamiaiskaraoke**. Paras asu palkitaan.

*) Pe ohjelmamaksu 5 €

Isänpäivä & Miestenpäivä 8.11.

Onnittele isää Maisassa. Samana viikonloppuna myös Miestenpäivä - kyllä miehiä nyt hellitään! Kakkukahvit la.

Ps. Puurojuhla 4.-6.12. ja tietysti vuoden vaihtajaiset joulukuun viimeisenä päivänä